

ja waht! tulge ruttu!" — Rebbane watis
 ümber ja ütles: „Meie olleme nende meestega
 asja läbbi rāfinud, et enne k̄l furja nõuand-
 jate läbbi wiwhamehhed ollime ja nüüd on
 agga meie wahhel weel leppitust tarwis!"
 Waht ja Krants tullid ka seṇna; agga rebbane
 nende müddinat kuuldes olli jubba lainud.
 Kuṭ ei uskunud enne mahha tulla, kunni reb-
 bane hopis kaugele ärra olli lainud; sest ta
 olli wannemate wannemate k̄äst kuulnud, et
 reinowadderisi ial ei pea uskuma, ja et temma
 omma werrehimmu nisamma wāhhe mahha
 jättab, kui jodis omma wina jomist.

Kuṭ olli palju targem seal,
 Kui inimene wahhest teal,
 Kes aealiko k̄asfo eest
 Kõis ärraannab süddamest,
 Kui Reinowadder hānnaga
 Saab liwa silmi pilluda! —
 Kuṭ kange jārgi mõtleja,
 Ei mõtnud Reinu uskuda,
 Kes omma libbe kelega

Seal tahtis kufke surmada,
 Waid hūdis: „Tulge Krants ja Waht!"
 Siis olli otsas Reinu maht
 Ja panni kōhhe plaggama,
 Laks metsa, heitis maggama! —
 Kuṭ kitis naeste, laste ees:
 „Kul tanna k̄ais üks kawwal mees,
 „Kes sõa-rahhu kulutas,
 „Mind üllalt mahha melitas.
 „Mis teggu on meil teistega,
 „Waid agga perrenaesega,
 „Kes meile tangu, odre toob,
 „Ja kaelad leikab, seina poob,
 „Se olgu üksi teada teil',
 „Muud rahhu polle tarwis meil'!"

S u t t o j ä t t u d.

„Armas sõbber! siin pudub igga naela pealt
 nelli loodi," ütles üks kaupmees, kes ühhe
 tuttawa tallupoea k̄äst mõid ostis. — „Siis